

Toisinaan Jeesus käytti hyvinkin voimakkaita ilmaisuja opettaessaan opetuslapsilleen Jumalan valtakunnan salaisuuksia. Tämän päivän teksti - "Varokaa ja kavahtakaa" - liittyi uskonnollisiin järjestöihin ja heidän vääristyneisiin asenteisiin. Sama opetus on paikallaan vielä nykyisessäkin ajassamme.

"Ja Jeesus sanoi heille: 'Varokaa ja kavahtakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta'. Niin he puhuivat keskenään sanoen: 'Emme ottaneet leipää mukaamme'. Mutta kun Jeesus sen huomasi, sanoi Hän: "Te vähäuskoiset, mitä puhutte keskenänne siitä, ettei teillä ole leipää mukanne? Ettekö vielä käsität? Ja ettekö muista niitä viittä leipää viidelle tuhanelle ja kuinka monta vakallista otitte talteen, ettekö niitä seitsemää leipää neljälle tuhanelle ja kuinka monta vasullista otitte talteen? Kuinka te ette käsität, etten Minä puhunut teille leivästä? Vaan kavahtakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta. Silloin he ymmärsivät, ettei Hän käskenyt kavahtamaan leivän hapatusta, vaan fariseusten ja saddukeusten oppia. Matt.16:6-12

Millaisina me tunnemme tuon ajan fariseusten ja saddukeusten opit? Ne kyllä tiesivät totuuden ja lait, mutta heidän sydämensä ei ollut avautunut uskolle. Huulillaan he kunnioittavat Jumalaa, mutta heidän sydämensä oli kaukana Herrasta.

"Tämä kansa kunnioittaa Minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on Minusta kaukana, mutta turhaan he palvelevat Minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä." Matt.15:8-9

Eräs tilanne kuvaa erityisesti fariseusten asennetta ja heidän sydämensä olotilaa, kun Jeesus kertoo fariseuksen rukoilevan seuraavasti:

"Niin Hän puhui vielä muutamille, jotka luottivat itseensä, luullen olevansa vanhurskaita, ja ylenkatsoivat muita, tämän vertauksen: 'Kaksi miestä meni ylös pyhäkköön rukoilemaan, toinen fariseus ja toinen publikaani. Fariseus seisoi ja rukoili itsekseen näin: 'Jumala, minä kiitän sinua, etten minä ole niin kuin muut ihmiset, riistäjät, vääriämieliset, huorintekijät, enkä myöskään

niin kuin tuo publikaani. Minä paastoan kahdesti viikossa; minä annan kymmenykset kaikista tuloistani.' Mutta publikaani seisoi taaempaan eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan löi rintaansa ja sanoi: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen'. Minä sanon teille: tämä meni kotiinsa vanhurskaampana kuin se toinen; sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se ylennetään." Luuk.18:9-14

"Varokaa ja kavahtakaa"! – Nyt ymmärrämme, että heidän oppinsa ja sydämen asenteensa on juuri se, mitä tulee varoa ja kavahtaa. Kuinka kitkerää ja inhottavaa onkaan tuollainen omahyväisyys ja itseriittoisuus, joka niin helposti pesiytyy uskovankin sydämeen. Lihamme puolesta olemme alttiita juuri tällaiselle käytökselle, ja siksi tarvitsemme alati valvomista ja kilvoittelua näillä alueilla.

fariseukset ja saddukeukset tunsivat kyllä tarkoin, mitä laissa oli kirjoitettu. Tämä on sinänsä hyvä, ja niin meidänkin tulisi tuntea kirjoitukset – mutta se, mihin ja miten opittua sanan tuntemusta käytetään, on ratkaisevaa. Meidän on opittava tuntemaan myös Jumala, eikä vain sitä, mitä Hänestä kirjoitetaan!

"Jeesus sanoi heille: 'Ettekö te siitä syystä eksy, kun ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa?'" Mark.12:24

Nämä kaksi siis yhdessä pitävät meidät kaidalla tiellä. Onhan eri asia tuntea Psalmi 23 - jota kutsutaan "Paimenpsalmiksi" - kuin tuntea se Paimen, josta tuossa Psalmissa kerrotaan. – Jeesus on se hyvä Paimen (Joh. 10:11) - ja Hänen mielenlaadustaan tulee meidänkin oppia. Tuntiessamme kirjoituksia, meidän on hyvä tuntea myös Jumalan muuttava voima. Saatamme ajatella, miten Jumala voimassaan vapauttaa alkoholistin tai vastaavanlaisen synnin orjan ja kiittelemme siinä Jumalan ihmeellistä voimaa! Havaitsemme kuitenkin, että **myös meidän tulee** tuntea omassa sydämessä Jumalan voimaa ja vaikutuksia? (Luuk.13:1-5) Voisimmeko oppia kuulemaan Jumalan ääntä siinä, missä Hän ohjaa meitä pois ylpeydestämme ja omahyväisyydestämme? Itsessämme emme välttämättä edes tunne, emmekä näe vallanhimoamme, itsensä parempaan pitämistä, toisia halveksuvaa asennettamme ym. negatiivisia asenteitamme. Jospa Pyhä Henki saisi tulla ja näyttää todeksi sydämissämme totuuden synnistä, vanhurskaudesta ja tuomiosta. (Joh.16:8) Meidän on nöyryytävä lastenkaltaisuuteen, (Matt.18:3-6) jossa ymmärrämme, ettemme vielä tiedä kaikkea - niin kuin tietää tulee. (1.Kor.8:2) Vain Jumalamme edessä nöyrästi sanaa tutkien - Hänen Voimansa

osoittaa sen toimivan käytännössä Hänen tahtonsa mukaisesti.

"Ottakaa Minun ikeeni päällenne ja oppikaa Minusta, sillä Minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltenä; niin te löydätte levon sielulenne. Sillä Minun ikeeni on sovelias, ja Minun kuormani on keveä." Matt.11:29-30

"Hiljainen ja nöyrä" - ja toisia kohtaan taakoittamaton - sellainen on meidän Herramme. Hänen mielenlaatunsa tulisi olla jokaisen uskovaisen sydämenasenteena.

"Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka Hänellä olikin Jumalan muoto, katsanut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja Hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti. Sen tähden onkin Jumala Hänet korkealle korottanut ja antanut Hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra." Fil.2:5-11

Niin kuin varmaan huomaatkin, Jeesuksen opeissa ei ole lainkaan lahkolaismaisuutta ja kiihkomielistä ylpeän omahyväistä ja oikeaoppisuutensa erinomaista korottamista. Toisin sanoen, meidän tulee karttaa uskonnollista fanaattisuutta ja sellaista kiihkomielistä, joka perustuu vain omahyväisyyteen ja omien lihallisten päämäärien tyydyttämiseen.

"Varokaa, kavahtakaa ja karttakaa" - ilmaisut toistuvat muutaman kerran Raamatun lehdistä. Hengellisen opetuksen kannalta juuri nämä aihealueet on syytä ottaa vakavan tarkastelun alle. Joskus jopa tietyn tyyppisiä ihmisiäkin on syytä karttaa - juuri siksi, ettemme samastuisi heidän pahoihin tekoihin tai elämäänsä. Esimerkiksi alinomaisissa riiteltyissä saattaa olla erittäin tervehdyttävää ottaa ainakin jonkinasteista etäisyyttä sellaiseen, ettei tietyt "ärsykkeet" kohtaa synnyttäen aina vain uusia riitoja.

"Mutta vältä mielettömiä riitakysymyksiä ja sukuluetteluita ja kiinastelua ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia. Harhaoppista ihmistä karta, varoitettuasi häntä kerran tai kahdesti, sillä sinä tiedät, että semmoinen ihminen on joutunut harhaan ja tekee syntiä, ja hän on itse itsensä tuominut." Tiit.3:9-11

Edelleen Paavali varottaa meitä lopun ajan ilmiöistä, jolloin ihmiset ovat heikompaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia. Kaikkea sitä tulee myös tietoisesti karttaa.

"Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylpeitä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita, rakkaudettomia, epäsovaisia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihamiehiä, pettureita, väkivaltaisia, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia; heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Senkaltaisia karta. 2.Tim.3:2-5

Niin, kuin vain ymmärrämme, Raamatun sana opastaa meitä karttamaan kaikkea pahuutta ja tarttumaan hyvään kiinni. Kuinka hyvää juuri nämä opetukset tekevätään ihmiselämälle! Saatamme havaita, miten seurakunnan keskelle tietynlainen maailmallinen "hekuma" pyrkii ja saatamme erehtyä ajattelemaan, että sitten ihmiset viihtyvät seurakunnan keskellä! Painopisteiden hallinta seurakunnan keskellä tulisi olla **Jeesuksessa** ja Hänen kunnioittamisessaan. Hänen läsnäoloonsa tähtäävät jumalanpalvelukset tuo ympärillemme Pyhän Hengen vaikutukset, jotka saavat ihmisiä kiinnostumaan aidosti Jumalasta. Ethän tahtois ihmisten vain tulevan viihtymään ja ihastelemaan seurakuntasi keskelle? Eikö heidän olisi parempi tulla synnintuntoon, tehdä parannusta, löytää Jeesus ja pelastus sielullensa?

Seurakunta ei siis tarvitse olla viihdekeskus, jossa vain toisiamme viihdytämme, vaan se voi olla tilaisuus aitoa Jumalan kohtaamista varten. Hienoa tietää se, että missä kaksi on kokoontuneena Jeesuksen nimeen,

siellä Hän on heidän keskellään. Toisinaan parhaimpia ja aidoimpia jumalanpalveluksia ovatkin ne hetket, joissa kohtaamme toinen toisiamme – kuunnellen, kantaen ja käydessämme katsomassa esimerkiksi yksinäisiä ihmisiä. (Jaak.1:27)

"Turvaa Herraan kaikesta sydämestäsi äläkä nojaudu omaan ymmärrykseesi. Tunne Hänet kaikilla teilläsi, niin Hän sinun polkusi tasoittaa. Älä ole viisas omassa silmissäsi. Pelkää Herraa ja karta pahaa. Se on terveellistä sinun ruumiillesi ja virkistävää sinun luillesi." Sananl.3:5-8

Juuri näistä inhimillisistä piirteistä Paavali usein opetti. Kunpa sisäistäisimme nämä sanat ja osaisimme elää niitä todeksi toinen toistemme kanssa. Ajatteleva, miten rakkaudellinen ja hyvyteen tähtäävä Jumalan Sana on! – Nöyryys, toisten huomioiminen ja jumalisen viisauden etsiminen on "terveellistä ruumiille ja virkistävää myös luillesi."

"Mutta epäpyhiä ämmäin taruja karta ja harjoita itseäsi jumalisuuteen." 1.Tim.4:7

Tämä Paavalin opetus auttaa käsittämään, miten pahaa aikaansaavia ovat juorupuheet seurakunnan keskellä. Juorut ja pahanpuhumiset saattavat olla, kuin myrkyä, joka saastuttaa jokaisen, joka joutuu sitä kuuntelemaan. Seurakuntahan ei ole paikka, jossa kytätään, kuka mitä tekee ja, - että toisen epäonnistumisesta sitten puhutaisiin ja leviteltäisiin makeita kertomuksia. Saatana olisi siitä kovin mielissään, sillä se tukahduttaa todellisen näyn evankeliumin ja ilosanoman julistustehtävästä. Pahat puheet hämäryttävät näyn seurakunnan todellisesta ja oikeasta tehtävästä olla maanpäällä Jeesuksen Kristuksen ruumiin osallisuutena Hänen ihmeellisen armonsa kautta.

Ja vielä lopuksi saamme lukea viisaita sanoja, jotka ovat kirjoitetut tuhansia vuosia sitten. Miten valtava ja suuri asia sekin on, että nämä kirjoitukset ovat säilyneet meille - näihin päiviin asti!

"Poikani, kuuntele minun puheitan, kallista korvasi minun sanoilleni. Älkööt ne väistykö silmistäsi, kätke ne sydämesi sisimpään; sillä ne ovat elämä sille, joka ne löytää, ja lääke koko hänen ruumiillensa. Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee. Poista itsesi suun kavaluus, ja karkoita luotasi huulten vääryys. Katso koot sinun silmäsi suoraan, eteenpäin olkoon katseesi luotu. Tasoita polku jaloillesi, ja kaikki sinun tiesi olkoot vakaat. Älä poikkea oikeaan, älä vasempaan, väistä jalkasi pahasta." Sananl.4:20-27

Millä siis täytämme sydämemme? Mitkä asiat saavat olla elämämme aines-ta? – Vaikka olisimme mieltyneet lihamme puolesta pahanpuhumisiin, juoruihin ja toisten halveksuntaan, voimme tehdä parannusta ja oppia siitä rakastavasta mielenlaadusta, mikä Jeesuksella Kristuksella oli. Kiinnitäkäämme Häneen katseemme ja säilyttäkäämme näkymme kirkkaana niin seurakunnasta, kuin evankeliumin ilosanomasta!

